

là — que intervingui en aquesta qüestió tan important com són les assegurances socials, i no que la Generalitat estigui a mercè de les Caixes de Previsió, que de tant en tant organitzen concursos de vellesa i d'altra mena de concursos, molt bonics i de molta fanfàrria, pagant el poble.

(Alfred Canal, *La Gralla*, 9 d'abril de 1933)

* * *

A Espanya una trajectòria equivocada estranya del criteri mèdic, ha portat una de les varietats d'assegurances socials implantades a la ineficàcia, i ha sembrat el dubte de què les que li segueixin vagin de mal en pitjor, em refereixo a l'"Assegurança Social de maternitat" Què es pot dir d'aquesta? Els companys, adscrits a la mateixa, i tots en general sabran un grapat d'anècdotes, que farien riure, sinó fossin abastament perjudicials per les puèrperes, i pel metge, i no menys que el metge poden dir les assegurances, algunes de les que deixaren voluntària o forçosament aquelles assegurances d'indole particular, per a les incidències de l'embràç i part, que tan ben arranjades estaven a les collectivitats industrials, que subvenien esplèndidament els dispensaris de la pseudo-malaltia del part, o a la malaltia verdadera de la complicació, que tenien una assistència tot complerta que correspon a uns honoraris tècnics, bons, i tot, perquè l'engranatge burocràtic era reduït a zero, perquè no s'havia de pagar, aquest inspector, i altra fauna absorbent d'una gran part de les quotes recaptades.

(Bergós-Ribalta, *El Dia*, 6 d'abril de 1933).

* * *

En tots els països, el motor més poderós d'aquesta unificació col·lectiva de l'esforç individual del metge, fou precisament aquest cúmul de diverses lleis sobre assegurances socials. En algunes nacions europees té enfront a les Caixes d'Assegurança, amb la pretenció de patrocinar a les collectivitats mèdiques, de domesticar-les.

.....

Però encara aspiren a més les Caixes de l'Assegurança; preparen el fi de la Medicina com a professió liberal. El metge general no seria més que una senzilla roda en el servei mèdic de les

Caixes, un funcionari semblant al buròcrata del servei administratiu d'aquestes Caixes, que no tenen més vida ni més raó d'existir que la que li presta l'estament mèdic.

Adaptar-se a aquesta pretensió seria molt perjudicial per a l'estament mèdic, però fóra de semblant gravetat pel mateix malalt, car la Medicina i funcionarisme són dues paraules i dos fets incompatibles.

.....

Això és una adaptació nova que cal emprendre, una etapa que franquejar. I són les Associacions mèdiques, amb ple coneixement de causa, les que deuen emprendre aquesta tasca difícil però indispensable.

Parlàvem abans de l'enèrgica defensa contra els propòsits de les Caixes de l'Assegurança de Malaltia. Però cal pensar també a propòsit d'aquests centres sanitaris, en una lleial col·laboració amb les seves orientacions i propòsits. La lluita és estèril, però la col·laboració és fecunda...

(J. Fernan Pérez, *Butlletí del Col·legi Oficial de Metges de Madrid*, febrer del 1933.)

* * *

Tractant-se d'una obra *per a sempre* i en què van a abarregar-se molts milions de pessetes, d'obrers i de famílies treballadores, han de bandejar-se en absolut l'empirisme i sentar l'edifici sobre base sòlida.

(Fèlix Mas, *El Cadí*, 3 d'abril del 1933).

* * *

Malgrat els múltiples aspectes des d'on poden ésser estudiats els problemes més estretament lligats amb les assegurances socials (econòmics, de beneficència pública, de justícia social, millorament de la raça i de les condicions del viure de la immensa majoria etc.) a desgrat, també, del nombre formidable als quals interessa (població treballadora assalariada o no, estament patronal metges, Mutualitats etc.) cal, confessar que no hi ha un general estat d'opinió format que pugui influir en el sentit de pública conveniència, i que maldi per a què resultin cada una d'aquelles es-